

MUSEOVIRASTO
 Rakennushistorian osasto

VIHDIN KESKIAIKAISEN KIRKON RAUNIO

Kertomus virkamatkasta 15.8. 1989
 Markus Hiekkanen

Ollessani Vesa Kiljon kanssa Vihdissä suorittamassa I maailmansodan venäläiseen puolustusjärjestelmään kuuluvien linnoitusraunioiden luettelointia ja tarkastusta (ks. matkakertomus "I maailmansodan linnoituslaitteita Vihdissä", päiv. 16.8. 1989, RHO arkisto) kävimme myös kirkonrauniolla tutustuaksemme sen tilaan. Samalla valokuvasimme sen mustavalkoiselle ja diafilmille (RHO kuvaarkisto).

Raunion eteläpuolella, tulotien suunnalla, itäpäädyn edustalla on hyvin hoidettu nurmikko, joka perustettiin jo 1950-luvulla. Myös raunion sisällä, entisen runkokuoneen alueella on nurmi. Jyrkkänä vastakohtana tälle on varsinkin länsi- ja pohjoispuolella oleva viita. Pohjoisessa sakariston ympärillä ja siitä länteen se koostuu suurelta osin nokkosista, takiaisista ja pensaista. Länsipuolella rantaan päin on tiheä pensaikko. Molemmiin puolin kasvillisuus on joka tapauksessa lähes läpitunkematon.

Kasvillisuutta on myös muurien juuressa ja jopa muurinharjalla. Runkokuoneen lounaiskulman ulkopuolella muurin vieressä on iso pajunsukuinen pensas, pihlajia ja koivuja. Muurinharjalla kasvaa täällä vadelmaa, pujoa ja viinimarjaa. Pohjoisseinän muurihalkeamissa ja -aukoissa kasvaa seljaa ja pihlajaa. Harjalla, sen ulkosyrjällä kasvaa jo komeaksi tuuheitunut koivu, jonka poistamisesta sovin Pirkko Höysniemen ja Derek Fewsterin kanssa paikalla käydessämme jo 3.11. 1986 (ks. allekirjoittaneen matkakertomus, päiv. 7.11. 1986, RHO arkisto). Sakariston länsiseinän vieressä ulkopuolella on isoja pihlajia ja selja. Isot seljapensaat komistavat länsiportaalin eteläpieltä ja sakaristonoven länsipieltä raunion sisällä.

Kuoriin johtavan eteläisen sisäänkäynnin länsipielessä on muuri murentunut ja kulunut pahasti. Syynä on jäljistä päätellen se, että tältä kohdalta on helppo nousta muurinharjalle. - Kirkkosaliin johtavan eteläisen sisäänkäynnin itäpielessä sen pohjoisosasta on murentunut tiiliä ja laastia. - Kaikkien oviaukkojen (läntinen, kaksi eteläistä, sakariston ja ullakon) pielissä on tiilissä syöpymiä ja suolarapautumisen jälkiä.

Sakariston lautarakenteisesta suojakatoksen itäseinästä on revitty irti muutama lauta. Pahempaa on, että katto-